

NOWY CZAS

CENY OGŁOSZEŃ: Po tekście 1 mm w 1 szpalcie (szerokość szpalcy 45 mm) po 16 groszy. Ogłoszenia tekstowe po 1 szty 50 groszy za 1 mm.

Jędrzejów, 28/29 września 1943

Administracja i ekspedycja: Jędrzejów, Rynek 1. Tel. 50.
Nadesłano, a nie zamówione przez redakcję rekopisy, będą swraccane stromom jedynie wówczas, gdy dołączona zostanie znaczki pocztowe na opłacenie przesyłki zwrotnej. — Ukazuje się 2 razy w tygodniu: we wtorek, czwartek, sobotę (niedziele) Prenumerata miesięczna 2.40 zł., z odosłaniem do domu 2.80 zł., poczta 3.20 zł.

Marszałek Graziani oskarża Badoglio i Wiktora Emanuela.

Przemówienie do oficerów, żołnierzy i narodu włoskiego. — Badoglio w czasie ucieczki pozostawił włoską armię lądową w zupełnym chaosie. — Król przez ucieczkę złamał przysięgę królewską.

Rzym, 27 września. Minister obrony narodowej i gospodarki wojennej w państwie faszystowsko-republikańskim marszałek Graziani wygłosił przemówienie do włoskich oficerów i żołnierzy oraz do narodu włoskiego.

Objął on swój urząd w tragicznej chwili. Badoglio wspólnie z dynastją sabaudzka przysiął się, aby obrzucić błotem honoru narodu. Zdradził on nie tylko sprzymierzeńców niemieckich i japońskich oraz wszystkich pozostałych, ale nadto sam naród włoski.

Marszałek przypomniał następnie poniżającą scenę z dnia 8 września, kiedy to Badoglio zapewnił sojusznika niemieckiego o swej wierności, podczas kiedy już 5 dni przedtem podpisał układ z wrogiem.

Głębokie wzburzenie drżało w głosie marszałka, kiedy przypomniał, że w ciągu tych 5 dni Anglicy znaleźli jeszcze sposobność do dopelnienia zniszczenia Neapolu i zamienienia zupełnie w gruzy miasta Frascati.

6 tysięcy zabitych we Frascati podnoszą wstrząsającą skargę przeciwko swemu mordercy Badoglio.

Ale król również jest wmiieszany w jego winę. Badoglio w czasie swej haniebnej ucieczki pozostawił włoską armię lądową w zupełnym chaosie, bez jakiegokolwiek kierownictwa. Przez długie lata Badoglio był szefem sztabu generalnego. Z tego powodu jedynie tylko on ponosi odpowiedzialność za błędy wojskowe z tego czasu, podobnie, jak i za niepowodzenia wojskowe w Albanii, Grecji i w północnej Afryce.

Ostatnie oświadczenia Churchilla potwierdziły obłudną taktykę kłamstw Badoglia. Churchill przyznał, że Badoglio nawiał tajne rokowania z aliantami jeszcze wtedy, kiedy włoscy żołnierze walczyli, przelewali krew i umierali.

Badoglio usiłował oszukać naród włoski i jego sprzymierzeńców oraz wprowadzić w błąd świat, powołując do życia bolszewizujący gabinet.

Po załamaniu się jego rachub po choć-

rzowski uciekl, a teraz podburza Włochów do bratobójstwa.

Klamliwe twierdzenie Badoglia, że Niemcy rozpoczęły działania nieprzyjacielskie przeciwko narodowi włoskiemu, odparł Graziani z całym naciskiem i stwierdził, że według własnych słów Churchilla angielscy strzelcy spadochronowi chcieli zaatakować i zająć stolicę Włoch, gdyby Niemcy nie ubiegli na czas tego ataku przez obsadzenie lotnisk rzymskich.

Rozwój i wzrost niemieckiego potencjału zbrojeniowego.

Berlin, 27 września. Na zaproszenie marszałka Goeringa pod kierownictwem ministra Rzeszy dla zbrojeń i produkcji wojennej Speera odbyła się niedawno temu na pierwszym lotnisku niemieckiej bronii lotniczej na wschodzie konferencja czołowych techników niemieckiego przemysłu zbrojeniowego.

Kilkudniowe imprezy, w których udział wzięły obok reprezentantów niemieckiej produkcji zbrojeniowej międzynarodowe osobistości z posród lotnictwa niemieckiego, zapoczątkowane zostały prelekcją wygłoszoną przez ministra Rzeszy Speera na temat rozwoju i wzrostu niemieckiego potencjału zbrojeniowego. Prasa niemiecka donosi, że następnie odbyło się pełne wrażeń zdemontowanie bronii niemieckiej oraz obejrzenie różnych typów samolotów, które ostatecznie zdobyte zostały na nieprzyjaciół Niemiec.

O konferencji tej pisze pewien dobrze poinformowany dziennik berliński: „Nie można jeszcze w całej pełni powiedzieć co się dzieje na tem polu i co po pierwszym użyciu wykazało już dobre skutki. Przyjaciel i nieprzyjaciel przekonali się tu musi o faktach. Jedno wszakże już dziś można stwierdzić, a mianowicie, że nastąpi tu niespodzianka, a skutki jej napewno okażą się dla nas korzystne. Są w toku szeroko za-

kreślone planowania i energiczne prace, aby skutecznie przeciwstawić się terrorowi bomb nieprzyjacielskich. Dziennik wskazuje także na to, że przemysł zbrojeniowy bardzo szybko i gruntownie znalazł sobie radę tam wszędzie, gdzie wskutek działalności nieprzyjacielskiej zanotowano przejściowe przeszkody.

O fakcie, że nieprzyjacielski terror lotniczy zamienił w teren wojenny również rozległe obszary ojezyny niemieckiej, mówi owe sprawozdanie, że politycznym i wojskowym wnioskiem z tego jest wskazanie, aby możliwości rozwinięcia się alianckiej ofensywy powietrznej ograniczone o ile to tylko będzie możliwe. Aby cel ten osiągnąć, niemiecki przemysł zbrojeniowy musi podjąć olbrzymi wysiłek i musi pracować z największym wysiłkiem w tym celu, aby produkować w dostatecznej ilości odpowiednią broń obronną, nie zaniedbując innych ważnych programów dla wojska i marynarki wojennej. Centralnym więc tematem posiadzenia zbrojeniowego było „zbrojenie przeciwko terrorowi bombardowemu”. Uczestnikom posiedzenia unaczyniono wyrażnie, w jaki sposób doszło do dotychczasowych sukcesów obronnych. Niemiecka technika i niemiecki przemysł wziął wybitny udział w osiągnięciu tych sukcesów przez rozwinięcie i wykonanie doskonałych przyrzędów.

Wielkim zwycięstwem było, że w wielkiej większości poszedł on posłusznie za jego głosem. Dzisiaj więcej, aniżeli kiedykolwiek, jest on o tem przekonany, że jedyna droga, wiodąca naród serbski do ratunku, jest droga pokoju i jedności. Ta droga krocząca, spodziewać się naród może lepszej przyszłości. Słowa jego doznają potwierdzenia w zdarzeniach, które niebawem nastąpią, a które w znacznej mierze przy-

Nowy rząd w Albanji.

Berlin, 27 września. Po zdradzie, popełnionej przez rząd Badoglia i po ucieczce premiera albańskiego utworzył się w Albanji narodowy komitet, który wziął w ręce swe odpowiedzialność za kierowanie losami państwa albańskiego na podstawie niezależności albańskiej, który to kraj pozostawał czasowo bez rządu i zagrożony był anarchją.

Komitet narodowy zorganizował obecnie wydział pracy, który prowadzić ma sprawy rządowe, oraz zwrócił się do rządu Rzeszy z prośbą o jego uznanie. Rząd Rzeszy wyraził swe uznanie temu komitetowi narodowemu oraz oświadczył swą gotowość do współpracy z wydziałem pracy, jako rządem tymczasowym.

Odezwa generała Nedicza.

Belgrad, 27 września. Dziennik „Obnova” przynosi pod wielkim nagłówkiem odezwę premiera general-pułkownika Nedicza, który — jak wiadomo — niedawno temu bawił w głównej kwatery Führera celem odbycia rozmów o politycznym ukształtowaniu Serbji.

W odezwie swej Nedicz zwraca uwagę przedewszystkiem na to, że minęły już dwa lata, od kiedy naród serbski krwiał swą zaplącił za błędy, popełnione przez tych ludzi, którzy wracili kraj w odmetę wojenne dla cudzych interesów. On sam zaś, Nedicz, wprowadził naród następnie na tę drogę, która jedynie mogła ratować od zu-

pełnego zniszczenia. Składa on podziękowanie narodowi serbskiemu za to, że w wielkiej większości poszedł on posłusznie za jego głosem. Dzisiaj więcej, aniżeli kiedykolwiek, jest on o tem przekonany, że jedyna droga, wiodąca naród serbski do ratunku, jest droga pokoju i jedności. Ta droga krocząca, spodziewać się naród może lepszej przyszłości. Słowa jego doznają potwierdzenia w zdarzeniach, które niebawem nastąpią, a które w znacznej mierze przy-

Znowu manewr taktyczny.

Wilno, 27 września. Metropolita Litwy ogłosił oświadczenie, dotyczące sytuacji Kościoła w Unji Sowieckiej, w którym czytamy m. i. co następuje:

„Bolszewizm usiłuje obudzić mniemanie u wiernych po tej i po tamtej stronie frontu, jakoby w Unji Sowieckiej Kościół używał zupełnej swobody. Aby wywołać takie wrażenie, przyznaje bolszewizm różne koncesje na korzyść Kościoła, które następnie wzykuje w zagranicy na cele silnej reklamy. Rzecz jasna, tak czytamy dalej w tem oświadczeniu, koncesje te nie oznaczają dla bolszewizmu nic innego, jak tylko manewr taktyczny, zamaskowanie właściwych swych dażności, pociągnięcie propagandowe, z pomocą którego usiłuje on, jak

Wymiana depez między Tojo i Führerem.

Tokio, 27 września. Z okazji uwolnienia Mussoliniego odbyła się wymiana depez pomiędzy premierem japońskim Tojo i Führerem. Premier Tojo wyraził Führerowi swoje gratulacje z powodu udania się śmiałej decyzji i odważnego wyczynu żołnierzy niemieckich.

Stettinius

następcą Sumner Wellesa.

Sztokholm, 27 września. Agencja Reutersa donosi, iż Roosevelt podał obecnie do wiadomości ustąpienie Sumner Wellesa z urzędu swego jako podsekretarza stanu w urzędzie dla spraw zagranicznych i równocześnie zamianowanie Edwarda R. Stettinius młodszy jako następcy Sumner Wellesa.

Standley złożył wniosek o dymisję.

Genewa, 27 września. Waszyngtoński korespondent dziennika „New York Herald Tribune” donosi, że wniosek o dymisję obecnego ambasadora Stanów Zjednoczonych w Moskwie Standleya nadszedł do Waszyngtonu. Reprezentant Stanów Zjednoczonych dla spraw lombardowych w Londynie Harriman otrzymał urzędowe zawiadomienie, że przeznaczony jest na jego następcę. Departament Stanu ani nie potwierdził tej wiadomości, ani też jej nie zdementował, lecz ograniczył się jedynie do oświadczenia, że do tej sprawy zajmie Biały Dom swe stanowisko. Harriman osobiście odmówił wszelkich komentarzy w tej kwestii.

czynią się do poprawy sytuacji narodu serbskiego.

W zakończeniu premier Nedicz w imieniu ojezyny wzywa ponownie wszystkich Serbów, aby żadną miarą nie zakłócali porządku panującego w kraju, aby nie wierzyli fałszywym wiadomościom, rozsiewanym przez źródła nieprzyjacielskie, które dążą do tego, aby kraj pogrążyć w nowe nieszczęścia, a wreszcie, aby z otuchą patrzyli w przyszłość.

„Wolność religijna” w Rosji sowieckiej.

Genewa, 27 września. „Journal de Geneve” publikuje artykuł, napisany przez Teodora Auberta na temat „konstytucji sowieckiej i wolności religijnej”. Autor objaśnia stanowisko Kościoła na podstawie obowiązującej konstytucji sowieckiej, w której na skutek ostatniego gestu Stalina nie się nie zmieniło, poczem dochodzi do następujących wniosków: Jak długo ta sytuacja nie ulegnie zasadniczej zmianie i jak długo swoboda propagandy religijnej nie wejdzie do konstytucji sowieckiej w miejsce wyłączonej swobody antyreligijnej propagandy, tak długo nie będzie można mówić o przywróceniu wolności religijnej i zastanowieniu panowania bezbożników oraz prześladowaniu religijnych z przeszłości. Jak długo konstytucja sowiecka zakazuje Kościołowi rozpowszechniania Ewangelji i zmusza go do neutralności, pasywności i zupełnego milczenia wobec antyreligijnej propagandy, ani patryarcha, ani sobór, ani św. synod nie będą w możności prestrzegania posłuszeństwa wyłącznie wobec swych dogmatów, nie naruszając przytem lojalności w stosunku do rządu sowieckiego.

Ostrzeliwanie doków w Kronsztadzie.

Berlin, 27 września. Ciężkie niemieckie baterje nadbrzożne wzięły pod skuteczny ogień doki bałtyckie w Kronsztadzie. Zaobserwowano celne trafienia w hale montażowe, w nowo budujący się krążownik oraz wśród statków zgromadzonych dookoła znajdującego się tam okrętu liniowego „Rewolucja październikowa”. Wskutek ostrzeliwania wybuchły pożary.

Po skutecznym zbombardowaniu w czwartek przez samoloty niemieckie obiektów wojskowych na zajętej przez bolszewików wyspie Lavansaari w zatoce Fińskiej, można było w piątek popołudniu zaobserwować z półwyspu Kurgalo wybuch wielkiego pożaru na tej wyspiarskiej bazie sowieckiej. Ponieważ słyszano również silne detonacje, należy przypuszczać, że pożar objął magazyn amunicji, który eksplodował. Z długotrwałości pożaru należy wnioskować, że przybrał on wielkie rozmiary i został opanowany przez bolszewików dopiero po dłuższym czasie. Wyrządzone szkody są niewątpliwie znaczne.

Utrątki morskie na morzu Czarnem.

Berlin, 27 września. Na morzu Czarnem jednostki niemieckiej floty wojennej uwiłkły sowieckie okręty wojenne w nocy na sobotę w kilka potyczek, które miały dla jednostek niemieckich zwycięski przebieg.

